

ความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

The Alienation and Engagement for Local Development of Personnel of Subdistrict Administrative Organizations in the Area of Ban Na District, Nakhon Nayok Province

สิงห์ทอง แซ่มซ้อย¹
Singthong chamchoiy¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก 2) ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามประเภทของงาน เพศ อายุ และระดับการศึกษา และ 3) ความสัมพันธ์ของความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้าราชการ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ทั้งสิ้น 10 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดรวมทั้งสิ้นจำนวน 222 คน โดยแยกเป็นดังนี้ ข้าราชการ จำนวน 143 คน และพนักงานจ้าง จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.953 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ (Percentage) เฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าสถิติทีแบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA) และหากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า : 1) ความรู้สึกแปลกแยกในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายกพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

¹ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ได้แก่ ด้านความรู้สึกไร้อำนาจ ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความรู้สึกไร้ความหมาย ด้านความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง ตามลำดับ ส่วนความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ได้แก่ ด้านความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร ด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ และด้านความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ตามลำดับ

2) ผลการศึกษาความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยประเภทของงาน เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยเมื่อจำแนกตามประเภทของงาน เพศ อายุ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นปัจจัยระดับการศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงลบ อยู่ในระดับต่ำ และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร และด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

คำสำคัญ : ความรู้สึกแปลกแยก ความมุ่งมั่น

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the alienation and engagement for local development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations in the area of Ban Na district, Nakhon Nayok province, 2) study the engagement for local development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations classified by job type, gender, age and education level, and 3) study the relationship between the alienation and engagement for local development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations. The sample of this study was the civil servants and hired employees of 10 Subdistrict Administrative Organizations (SAO) in the area of Ban Na district and used 222 respondents from the total population, divided into 143 civil servants and 79 hired employees. The tool for data collecting was a 4 level of rating scale questionnaire with reliability at 0.953. The statistics used to analyze the data consisted of percentage, mean, standard deviation, independent sample t-test, one way ANOVA with Scheffé's method of Post Hoc and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The research findings were as follows : 1) The alienation and engagement for local development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations were, overall, at a high level. Considering each aspect individually found that all aspect were at a high level also and ranked from the highest mean was powerless, normless, loneliness, meaninglessness, self alienation, respectively. The engagement was, overall, at a high level. Considering each aspect individually found that all aspect were at a high level also and ranked from the highest mean was the intension of membership, positive perception, intension of excellent performance, and intension of good member, respectively. 2) The engagement for local development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations classified by job type, gender, age and education level revealed that overall of the different job type, gender, age had differed at a statistical significance level of 0.05, except for the education level. 3) The relationship between the alienation and engagement for local

development of personnel of Subdistrict Administrative Organizations was, overall, at a negative low correlation, and ranked from the high to low was the intension of good member, the intension of excellent performance, the positive perception, the intension of membership, and the intension of obstacle fighting, respectively.

Keywords : Alienation, Engagement

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่รัฐบาลให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและชุมชนโดยมีองค์กรผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณ ในการดำเนินงานแยกออกจากราชการส่วนภูมิภาค แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มิได้มีอธิปไตย ในตัวเอง ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลางตามกรอบแห่งกฎหมาย การปกครองส่วนท้องถิ่นมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล และรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพมหานครและพัทยาซึ่งสอดคล้องกับการปกครองในระบบประชาธิปไตยในปัจจุบัน [1]

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น คือการพัฒนาศักยภาพ ความเป็นผู้พัฒนาท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นสัตว์สังคมผู้สร้างสรรค์ แต่ผู้พัฒนาท้องถิ่นส่วนใหญ่มีโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่นน้อยมาก เนื่องจากพวกเขาได้ถูกกักขังอยู่ในการแบ่งงานกันทำที่มีการควบคุมตามลำดับชั้น ติดอยู่กับการทำงานที่ซ้ำซากจำเจ จนไม่มีโอกาสที่จะใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ [2] เพราะฉะนั้นในการพัฒนาท้องถิ่นจึงทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกขึ้น นอกจากนี้สภาพที่ไม่เอื้ออำนวยแก่ การพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบและบทบาทหน้าที่ รวมทั้งขาดทักษะและความเป็นอิสระในการบริหาร ทั้งนี้ก็เพราะว่า การมีประสบการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานส่วนตำบลยังน้อยอยู่” การขาดอิสระในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในแง่ การแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสาเหตุทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกแปลกแยกทั้งต่อผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน รวมถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ยุ่งยากและสลับซับซ้อนที่ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้เป็นไปตามที่คาดการณ์เอาไว้ และเมื่อพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความรู้สึกแปลกแยกเช่นนี้แล้ว ย่อมทำให้มีความรู้สึก เบื่อหน่ายต่องานที่ตนปฏิบัติ ทั้งยังจะเป็นการนำมาซึ่งอคติในหน่วยงานของตนเอง [3]

พฤติกรรมของการมีความรู้สึกแปลกแยกดังกล่าว นั้น อาจจะทำให้ฝ่ายบริหารได้รับผลกระทบกระเทือนทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมรวมทั้งการบริหารงานภายในองค์กรด้วยนอกจากนั้นก็อาจจะมีกรณีต่อต้านแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐาน มีการสร้างวัฒนธรรมกลุ่มย่อยขึ้นซึ่งอาจจะสร้างความลำบากต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายกได้ [4]

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมานี้ ทำให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแรงจูงใจ ในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อไปสู่การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหยุดชะงักหรือเกิดความล่าช้าขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เพื่อจะได้หาแนวทางในการประสานความรู้สึกแปลกแยกและสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้สึกแปลกแยกและความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามประเภทของงาน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา आयुงาน และรายได้ครัวเรือน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นกับความมุ่งมั่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

สมมติฐานของการวิจัย

1. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประเภทของงานต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
2. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
3. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
4. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสถานภาพต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
5. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
6. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุงานที่ต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน
7. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ครัวเรือนต่างกันมีความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

8. ความรู้สึกแปลกแยกมีความสัมพันธ์เป็นปฏิภาคผกผันกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ข้าราชการและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำนวน 222 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ใน 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ความรู้สึกไร้อำนาจ
- 1.2 ความรู้สึกไร้ความหมาย
- 1.3 ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน
- 1.4 ความรู้สึกโดดเดี่ยว
- 1.5 ความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง

2. ศึกษาความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ใน 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร
- 2.2 ความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก
- 2.3 ความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- 2.4 ความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร
- 2.5 ความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก
ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1. ประเภทของงาน จำแนกเป็น ข้าราชการ และ พนักงานจ้าง
2. เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
3. อายุ จำแนกเป็น 20-30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี
4. สถานภาพ จำแนกเป็น โสด, สมรส, หย่าร้าง และแยกกันอยู่
5. ระดับการศึกษา จำแนกเป็น ต่ำกว่าปริญญาตรี, ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี
6. อายุงาน จำแนกเป็น 1-3 ปี, 4-8 ปี และ 8 ปี ขึ้นไป
7. รายได้ครัวเรือน จำแนกเป็น 5,000-10,000 บาท, 10,001-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท และ 30,000 บาท ขึ้นไป

2. ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่น 5 ด้าน

1. ความรู้สึกไร้อำนาจ
2. ความรู้สึกไร้ความหมาย
3. ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน
4. ความรู้สึกโดดเดี่ยว
5. ความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น 5 ด้าน

1. ความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร
2. ความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก
3. ความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
4. ความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร
5. ความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ

ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ องค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก 10 แห่ง ดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านนา
2. องค์กรบริหารส่วนตำบลป่าชะ
3. องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพริก

4. องค์กรบริหารส่วนตำบลเขาเพิ่ม
5. องค์กรบริหารส่วนตำบลศรีกะอาง
6. องค์กรบริหารส่วนตำบลอาษา
7. องค์กรบริหารส่วนตำบลพิศุลออก
8. องค์กรบริหารส่วนตำบลบางอ้อ
9. องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพร้าว
10. เทศบาลตำบลบ้านนา

ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการศึกษาวิจัยเป็นเวลา 3 เดือนภายในปีการศึกษา 2559

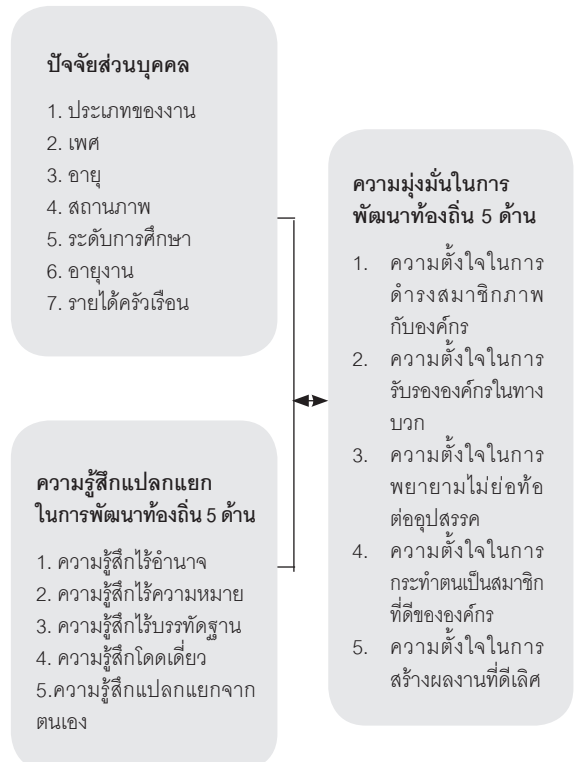
วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

(Independent Variable) (Dependent Variable)

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เกี่ยวกับเรื่อง “ความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก” และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ประเภทของงาน อายุงาน และรายได้ครัวเรือน ต่างกัน ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงได้นำเสนอ วิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ทั้งสิ้น 10 แห่ง จำนวน 222 คน

กรอบแนวคิดและการกำหนดตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษาไว้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความรู้สึกไร้อำนาจ 2) ความรู้สึกไร้ความหมาย 3) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน 4) ความรู้สึกโดดเดี่ยว และ 5) ความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ใน 5 ด้าน ดังนี้ ประกอบด้วย 1) ความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร 2) ความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก 3) ความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค 4) ความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และ 5) ความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ แบบสอบถาม จำนวน 222 ฉบับ

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลเอกสาร ตำราวิชาการ หนังสือ บทความ หลักฐานทางวิชาการที่สามารถเปิดเผยได้ และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scales) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สถาบันที่จบการศึกษา อายุงาน รายได้ครัวเรือน เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล 5 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้สึกไร้อำนาจ ความรู้สึกไร้ความหมาย ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน ความรู้สึกโดดเดี่ยวและความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 4 ระดับ (Rating Scales)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล 5 ด้าน ประกอบด้วย ความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร ความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก ความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ ในหน้าที่ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 4 ระดับ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการใช้เป็นแบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้ากรอบแนวคิดจากเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกแปลกแยก และความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างข้อคำถาม ในแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษา เอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดทฤษฎี และให้ ครอบคลุมขอบเขตของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขต เนื้อหาของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา
6. ร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขของผู้ทรง คุณวุฒิ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ตามค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งได้อธิบายวิธีการกรอก แบบสอบถาม สำหรับการวิจัยไว้ให้อย่างละเอียด
2. เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม ตามกลุ่ม เป้าหมาย คือ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต

อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำนวน 222 ฉบับ

การวัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scales 4 ระดับ สำหรับวัดค่าตัวแปร ทั้งหมด สาเหตุ ที่ใช้จำนวน 4 ระดับ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการวัดความรู้ สึกที่แท้จริงของผู้ตอบแบบสอบถามว่าเป็นไปทาง ลบหรือบวกต่อความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นใน การพัฒนาท้องถิ่น โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดง ความรู้สึกเกี่ยวกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถาม เชิงบวก (Positive) และข้อคำถาม เชิงลบ (Negative) ที่สร้าง ขึ้นจำนวน 96 ข้อ โดยได้กำหนด การวัดค่าตัวแปร ซึ่ง เป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดย ใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.75 ขึ้นไปปัดเป็นเลขจำนวน เต็ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ซึ่งแยกวิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกแปลกแยกกับ ความมุ่งมั่นในพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การ บริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัด นครนายก วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความ สัมพันธ์ค่าเฉลี่ยความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่น ในพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศและอายุงาน ใช้การ ทดสอบค่าที (t-test) สำหรับจำแนกตาม อายุ และระดับ การศึกษา ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test
4. หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น

รายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé) หรือ Tukey หรือ LSD

5. วิเคราะห์ข้อเสนอนี้เกี่ยวกับการประสานความรู้สึกละเอียดกับความรู้สึกละเอียดในพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยการวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยทดสอบค่าที (t-test) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีสถิติที่ใช้ในการวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

2. สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics)

ได้แก่

2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ค่าเฉลี่ยความรู้สึกละเอียดกับความรู้สึกละเอียดในพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศและอายุงาน ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

2.2 การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test

2.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) หรือ Tukey หรือ LSD (ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ)

2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยการวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยทดสอบค่าที (t-test) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้สึกแปลกแยกในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาค่า ได้แก่ ด้านความรู้สึกละเอียดด้านความรู้สึกละเอียดรับรู้บรรทัดฐาน ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความรู้สึกไร้ความหมาย ด้านความรู้สึกละเอียดแปลกแยกจากตนเอง ตามลำดับ ส่วนความรู้สึกละเอียดในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาค่า ได้แก่ ด้านความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร ด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ และด้านความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ตามลำดับ

2) ผลการศึกษาความรู้สึกละเอียดในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยประเภทของงาน เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยเมื่อจำแนกตามประเภทของงาน เพศ อายุ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นปัจจัยระดับการศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกละเอียดกับความรู้สึกละเอียดในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงลบ อยู่ในระดับต่ำ และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร และด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้สึกแปลกแยกในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายกพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาค่า ได้แก่ ด้านความรู้สึกไร้อำนาจ ด้านความรู้สึกรับบรรทัดฐาน ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความรู้สึกไร้ความหมาย และด้านความรู้สึกแปลกแยกจากตนเอง ตามลำดับ

2. ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาค่า ได้แก่ ด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ด้านความตั้งใจในการสร้างผลงานที่ดีเลิศ ความตั้งใจในการดำรงสมาชิกภาพกับองค์กร ความตั้งใจในการกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะความรู้สึกแปลกแยกในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามประเภทของงาน เพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามประเภทของงานและเพศ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามอายุ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจในการรับรององค์กรในทางบวก และด้านความตั้งใจในการพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

7. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมทุกด้าน ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กับ ความมุ่งมั่น มีค่า .502 และ .443 ตามลำดับ และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ส่วนความรู้สึกไร้อำนาจ ความรู้สึกโดดเดี่ยว การรับรององค์กรในทางบวก และสร้างผลงานที่ดีเลิศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 กล่าวได้ว่า เมื่อบุคลากรมีความรู้สึกแปลกแยกเพิ่มขึ้น ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นจะลดลง ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคลากรมีความลดลง ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นจะเพิ่มขึ้น ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับด้านการสร้างผลงานที่ดีเลิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่า ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

กับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 กล่าวได้ว่า เมื่อบุคลากรมีความรู้สึกแปลกแยกเพิ่มขึ้น ความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นจะลดน้อยลง ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคลากรมีความลดความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นจะเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับด้านการสร้างผลงานที่ดีเลิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นด้านไร้อำนาจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับด้านการสร้างผลงานที่ดีเลิศ แต่มีทิศทางตรงกันข้ามกับด้านการดำรงสมาชิกภาพขององค์กร ด้านการรับรององค์กรในทางบวก และด้านความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร และ

ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นด้านไร้ความหมายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับด้านความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แต่มีทิศทางตรงกันข้ามกับด้านการดำรงสมาชิกภาพขององค์กร ด้านการรับรององค์กรในทางบวก และกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร และสร้างผลงานที่ดีเลิศ

ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นด้านไร้บรรทัดฐานมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับด้านการดำรงสมาชิกภาพขององค์กรแต่มีทิศทางตรงกันข้ามกับด้านการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค กระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร และสร้างผลงานที่ดีเลิศ

ความรู้สึกแปลกแยกในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโดดเดี่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับด้านการดำรงสมาชิกภาพขององค์กร ด้านการรับรององค์กรในทางบวก ด้านความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคแต่มีทิศทางตรงกันข้ามกับ ด้านการสร้างผลงานที่ดีเลิศและด้านกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

ด้านความรู้สึกแปลกแยกจากตนเองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับด้านกระทำตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร และด้านการสร้างผลงานที่ดีเลิศแต่มี

ทิศทางตรงกันข้ามกับการดำรงสมาชิกภาพขององค์กร การรับรององค์กรในทางบวก และด้านความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก
2. เพื่อทราบถึงความแตกต่างทางด้านความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ที่มีประเภทของงาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงานและรายได้ครัวเรือน
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหา และปรับปรุงความรู้สึกแปลกแยกกับความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

เอกสารอ้างอิง

- [1] เกษียร เตชะพีระ. (2526). “ความแปลกแยกและปัญหามนุษยธรรม”, วารสารธรรมศาสตร์, ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2526).
- [2] Durkheim, Emile, (1951), *Suicide-A Study in Sociological*, อังไฉ, วรวรรณ พัฒนเจริญ, “ความแปลกแยกในองค์กร : กรณีศึกษาพนักงานสำนักงานประเภท 9 เชียงใหม่ การประปาส่วนภูมิภาค”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548.
- [3] Seeman, Melvin : 1959, “On the Meaning of Alienation”, อังไฉ, วรวรรณ พัฒนเจริญ, “ความแปลกแยกในองค์กร : กรณีศึกษาพนักงานสำนักงานประเภท 9 เชียงใหม่ การประปาส่วนภูมิภาค”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548.

- [4] สวัสดิ์ มณีรัตน์. (2547). “ความรู้สึกแปลกแยกทาง
การเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีประชากรเขตบึงกุ่ม
กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย
: มหาวิทยาลัยรามคำแหง).